

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Noll László ügyvéd által képviselt Kft. felperesnek, "A" I.r., az ifj. dr. Wolf László ügyvéd mint ügygondnok által képviselt II.r., a dr. Koltai Tibor ügyvéd által képviselt III.r., a dr. Buglos Katalin ügyvéd által képviselt **Kft.** IV.r., a dr. Major Zsolt ügyvéd által képviselt **"B"** V.r., a dr. Czifra Károly ügyvéd által képviselt VI.r. és VII.r. alperesek ellen szerződések érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2007. június 14. napján kelt 13.G.40.020/2004/143. számú ítélete ellen a III.r. alperes által 144. és a IV.r. alperes által 155. sorsszámok előterjesztett fellebbezések, valamint a felperes által Gf.4. és 9. sz. alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét részben megváltoztatja, a III. és IV.r. alperesek kártérítésben és elsőfokú perköltségben való marasztalását mellőzi,

egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy fizessen az államnak - az illetékügyben eljáró hatóság felhívására - 300.000. (Háromszázezer) Ft le nem rótt kereseti illetéket.

Kötelezi a II., III., IV., V., és VI.r. alpereseket, hogy fizessenek az államnak - az illetékügyben eljáró hatóság felhívására - személyenként 30.000-30.000. (Harmincezer-harmincezer) Ft le nem rótt kereseti illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen a IV.r. alperesnek 1.400.000. (Egymillió-négyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen az államnak - az illetékügyben eljáró hatóság felhívására - 1.350.000. (Egymillió-háromszázötvenezer) Ft le nem rótt fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A felperesi gazdasági társaságot 1992. november 1-jén az akkor egymással házassági életközösségben élt III.r. alperes és a perben már nem szereplő "C" alapították. 1996-tól kezdődően a társaság tulajdonát képezte a ... hrsz. alatt nyilvántartott ingatlan, melyen időközben panziót létesítettek.

A III.r. alperes és "C" kapcsolata eközben fokozatosan megromlott, és 1996. év végével az életközösségük is véglegesen megszakadt. Ennek alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság házasságukat az 1999. február 26-án kelt és 1999. június 16-án jogerőre emelkedett részítéletével felbontotta.

1993. április 29-i keltezéssel a III.r. alperes mint hitelező és a felperes mint adós között 18 millió Ft, valamint 10 millió Ft hitelkeretek erejéig tagi hitelszerződést kötöttek egymással. Az igénybevett kölcsönösszeg visszafizetésének határidejét a szerződő felek 1994. december 31. napjában határozták meg, a szerződés biztosítására pedig a III.r. alperes javára a ... hrsz-ú ingatlanra jelzálogjogot alapítottak. A jelzálogjogot az illetékes földhivatal 26.354.000.Ft erejéig az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte.

1997. szeptember 9-én a III.r. alperes az e tagi hitelszerződésből eredő, a felperessel szemben fennálló, kamatokkal együtt 40.900.000.Ft összegű követelését a IV.r. alperesre engedményezte. Az átruházott követelés ellenértéke szintén 40.900.000.Ft volt, melyet a IV.r. alperes hat hónapon belül vállalt megfizetni.

A IV.r. alperes. azonban tartozását nem fizette meg. Ezért a III.r. alperes a 40.900.000.Ft-os követelését az 1999. október 30-án kelt engedményezési szerződéssel a VI.r. alperesre ruházta át.

Eközben az 1994. január 3-ára keltezett szerződés szerint a felperes megbízta a cégnyilvántartásból időközben 2001. április 6-i hatállyal törölt "D" Bt-t (melynek beltagja a megszűnéskor az I.r. alperes, kültagja pedig a II.r. alperes volt), hogy részére a ... hrsz-ú ingatlanon megvalósítandó beruházáshoz kapcsolódóan marketing tevékenységet végezzen. A megbízási szerződést a felek a beruházás teljes befejezéséig, előre láthatólag 1999. augusztus 30. napjáig kötötték azzal, hogy a megbízottat havi 500.000.Ft + áfa összegű díj illeti meg, melyet a megbízó a beruházást követő 30 napon belül köteles kiegyenlíteni. A felek előre rögzítették, hogy a felperes a munkák ellenértékét feltehetően nem tudja megfizetni, így hozzájárul ahhoz, hogy a megbízott javára a ... hrsz-ú ingatlanra jelzálogjogot alapítsanak. 1997. június 18-án a megbízott 1/1997 szám alatt 22.500.000.Ft megbízási díjról állított ki számlát. A tartozást a felperes nem fizette meg.

Erre figyelemmel 1997. június 20-án a ... hrsz-ú ingatlanra a megbízott javára akkor már 26.100.000.Ft erejéig jelzálogjogot alapítottak. A jelzálogjogot az illetékes földhivatal az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte.

Ezt követően 1997. szeptember 9-én a "D" Bt. a felperessel szembeni 26.100.000.Ft összegű követelését a IV.r. alperesre engedményezte. A követelés átruházásának ellenértéke 26.100.000.Ft volt, melyet a IV.r. alperes hat hónapon belül vállalt megfizetni.

A IV.r. alperes azonban tartozását a megadott határidőben nem fizette meg, így annak kiegyenlítése érdekében közte és a "D" Bt. között 1998. február 24-én és 1998. június 25-én további megállapodások jöttek létre. A tartozás megfizetése azonban e megállapodások alapján sem történt meg.

Ezért 1998. június 26-án a "D" Bt. a II.r. felperessel szembeni követelése átruházásából eredő, a IV.r. alperessel szemben fennálló 26.100.000.Ft összegű követelését az V.r. alperesre engedményezte. A követelés átruházásának ellenértéke 13.480.000.Ft volt.

Eközben 1997. október 2-án a felperes közjegyzői okiratba foglaltan elismerte, hogy a IV.r. alperessel szemben az 1993. április 29-én kelt tagi hitelszerződésből és az 1994. január 3-án kelt megbízási szerződésből eredően, az 1997. szeptember 9-én megkötött engedményezési szerződésekre figyelemmel 76 millió Ft összegű tartozása áll fenn. Egyben kötelezettséget vállalt arra, hogy a tartozást a IV.r. alperes részére 1997. október 8-áig megfizeti.

A tartozás kiegyenlítésére azonban a kikötött határidőben nem került sor. Ezért a IV.r. alperes kérelmére a közjegyzői okiratot végrehajtási záradékkal látták el, majd a IV.r. alperes javára a ... hrsz-ú ingatlanra az ingatlan-nyilvántartásba végrehajtási jogot jegyezték be.

A perben nem szereplő "F" Kft. ebben az időszakban 802.000.Ft összegű követelése alapján végrehajtási eljárását kezdeményezett a felperessel szemben. Az eljárás során 1997. december 8-án a ... hrsz-ú ingatlant árverés útján értékesítették. Az árverési vevő a IV.r. alperes lett, amely az 1997. október 2-i közjegyzői okirat szerinti követelése beszámításával az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett végrehajtási jog jogosultjaként szerezte meg az ingatlan tulajdonát.

2000. január 5-én a IV.r. alperes elismerte, hogy a III.r. alperessel szemben az 1999. október 30-án megkötött engedményezési szerződésből eredően 40.900.000.Ft összegben fennállt tartozását nem fizette meg, kijelentette, hogy tudomása van arról, hogy ezt a követelését a III.r. alperes a VI.r. alperesre engedményezte, és hozzájárult ahhoz, hogy a VI.r. alperes javára a ... hrsz-ú ingatlanra e követelés erejéig jelzálogjogot jegyezzenek be.

2004. március 8-án a III. és VI.r. alperesek a közöttük 1999. október 30-án létrejött engedményezési szerződést felbontották. Ezután 2004. június 14-én megállapították, hogy az érintett követelést biztosító jelzálogjog jogosultja így a III.r. alperes lett; ezt követően a zálogjogosult személyében bekövetkezett változást kérelmük alapján az illetékes földhivatal be is jegyezte.

A felperes időközben 2002. október 30-i kezdő időponttal felszámolás alá került.

Módosított keresetében a felperes elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a közte és a III.r. alperes között 1993. április 29-én létrejött kölcsönszerződés, a III. és IV.r. alperesek közötti 1997. szeptember 9-én kelt engedményezési szerződés, a III. és VI.r. alperesek közötti 1999. október 30-án kelt engedményezési szerződés, a közte és a "D" Bt. közötti 1994. január 3-án kelt megbízási szerződés és 1997. június 20-án kelt megállapodás, a "D" Bt. és IV.r. alperes közötti 1997. szeptember 9-én kelt engedményezési szerződés és az 1998. február 24-én és 1998. június 25-én létrejött megállapodások, a "D" Bt. és az V.r. alperes közötti, 1998. június 26-án kelt engedményezési szerződés, az 1997. október 2-án és 2000. január 5-én kelt tartozáselismerő nyilatkozatok, valamint a III. és VI. r. alperesek között 2004. június 14-én létrejött „zálogjog átjegyzésére alkalmas okirat" megnevezésű megállapodás érvénytelenek. Érvénytelenség címén kérte a ... hrsz-ú ingatlant érintően az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot helyreállítását, vagyis a IV.r. alperes tulajdonjoga és a bejegyzett értékjogok törlését, és a saját tulajdonjoga visszajegyzését. Másodlagosan, arra az esetre, ha az eredeti állapot helyreállítására nem kerülhet sor, az I., III. és IV.r. alpereseket 67.870.000.- Ft kártérítés megfizetésére kérte egyetemlegesen kötelezni.

Elsődleges keresetét azzal indokolta, hogy a felsorolt szerződések és jognyilatkozatok egyetlen olyan összefüggő láncolatot képeznek, melynek célja az volt, hogy a ... hrsz-ú ingatlant a társasági vagyontól turpis módon kivonják. A szerződések ezért színleltségük, jogszabályba és a jóerkölcsbe ütköző, valamint lehetetlen szolgáltatásra irányuló voltak miatt semmisek. Ezen felül az általa megkötött jogügyletek azért is érvénytelenek, mert a szükséges taggyűlési jóváhagyás hiányában jöttek létre. Az érvénytelen szerződési láncolat folytán pedig az árverési vevő IV.r. alperesnek nem is állt fenn vele szemben olyan követelése, amelynek alapján az árverésen beszámítással a vételárat kiegyenlíthette, és így a ... hrsz-ú ingatlan tulajdonát megszerezhetné volna. Erre figyelemmel a végrehajtási eljárás lefolytatása és a rosszhiszemű vevőnek minősülő IV.r. alperes tulajdonszerzése is jogszabályba ütközött.

Másodlagos keresete indokaként a felperes azt adta elő, hogy az I., III. és IV.r. alperesek tisztességtelenül összejátszottak annak érdekében, hogy az ingatlant a társaság vagyonából kivonják, és annak tulajdonát a IV.r. alperes valós ellenérték fizetése nélkül megszerezze. Ezért - ha az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot nem állapítható helyre - kötelesek a keletkezett kárt megtéríteni.

Az I., II., IV., V. és VI.r. alperesek a kereset elutasítását kérték. Kifejtették, hogy az érintett jogügyletek az okiratok szerinti valós tartalommal, érvényesen jöttek létre. Megjegyezték azt is, hogy a IV.r. alperes a ... hrsz-ú ingatlan tulajdonát árverés alapján szerezte meg, így a tulajdonjog törlése a szerződések érvénytelenségére hivatkozással megalapozottan nem kérhető. A kártérítési igényt pedig bizonyítatlannak minősítették azzal, hogy a IV.r. alperes a követelés elévülésére is hivatkozott.

A III.r. alperes az érvénytelenségi kereset teljesítését nem ellenezte, a kártérítési követelést azonban - egyebek mellett elévülésre is utalva - elutasítani kérte.

A VII.r. alperes érdemi védekezést nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság a 2007. június 14-én kelt 143. sorszámú ítéletével megállapította, hogy a felperes és a III.r. alperes között 1993. április 29-én létrejött kölcsönszerződés, a III. és IV.r. alperesek közötti 1997. szeptember 9-én kelt engedményezési szerződés, a felperes és a "D" Bt. közötti 1994.január 3-án kelt megbízási szerződés és 1997. június 20-án kelt megállapodás, a "D" Bt. és a IV.r. alperes közötti 1997. szeptember 9-én kelt engedményezési szerződés és az 1998. február 24-én és 1998. június 25-én létrejött megállapodások, a "D" Bt. és az V.r. alperes közötti 1998. június 26-án kelt engedményezési szerződés, az 1997. október 2-án és 2000. január 5-én kelt tartozáselismerő nyilatkozatok, valamint a III. és VI.r. alperesek között 1999. október 30-án és 2004. június 14-én létrejött megállapodások érvénytelenek. Egyetemlegesen kötelezte az I., III. és IV.r. alpereseket, hogy fizesse meg a felperesnek 67.870.000. Ft-ot és annak 1997. december 8. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatait. Ezt meghaladó részében a keresetet elutasította.

A határozat indokolása szerint a felperes és a III.r. alperes közötti tagi hitelszerződés, valamint a felperes és a "D" Bt. közötti megbízási szerződés a III.r. alperes személyes előadásából, a becsatolt könyvszakértői véleményből, valamint a III.r. alperessel szemben folyamatban volt büntetőeljárás adataiból kitűnően keltezésükhöz képest utólagosan, a III.r. alperes és "C" házassági életközösségének megszakadását követően, tényleges szolgáltatás nyújtása nélkül abból a célból keletkeztek, hogy a perbeli ingatlant a III.r.alperes és "C" tulajdonát képező felperesi gazdasági társaság vagyonából kivonják. A szerződések így színleltek, és ebből eredően a Ptk.207.§. (4) bekezdése alapján érvénytelenek. Emellett a felperes taggyűlése nem is hagyta őket jóvá, ezért velük kapcsolatban a Ptk.215.§. (3) bekezdése alapján egyébként is az érvénytelenség jogkövetkezményeit kell alkalmazni. E két szerződés érvénytelensége folytán pedig a rájuk alapuló további szerződések és egyéb jognyilatkozatok is szükségképpen érvénytelenek. A IV.r. alperes tulajdonjogának törlésére és a felperes tulajdonjogának visszajegyzésére azonban mindezek figyelembevételével sem kerülhetett sor. A IV.r. alperes ugyanis a perbeli ingatlan tulajdonát nem az érvénytelen szerződések, hanem hatósági árverés alapján szerezte meg. Az árverés szabálytalanságát viszont az arra nyitvaálló határidőben nem kifogásolták. Így a IV.r. alperes tulajdonjoga még rosszhiszeműségének megállapíthatósága esetében sem törölhető. A perbeli ingatlannak a felperesi társasági vagyonból való kivonásában aktív szerepet játszó I., III. és IV.r. alperesek viszont a másodlagos keresetnek megfelelően kötelesek a felperes 67.870.000.Ft összegű kárát (az 1997. december 8-ai árverésen ugyanis ilyen összegű - nem létező - követelés beszámításával vesztette el a felperes az ingatlan tulajdonát) megtéríteni.

Ez ellen az ítélet ellen a III. és IV.r. alperesek éltek fellebbezéssel, a felperes pedig csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

A III.r. alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a 67.870.000.Ft kártérítésben és járulékaiban való marasztalásának mellőzését kérte. Fellebbezése

indokolásában arra hivatkozott, hogy a szerződések érvénytelensége folytán az elsőfokú bíróságnak helyesen az eredeti állapot helyreállításáról, és így a rosszhiszemű árverési vevő tulajdonjogának törléséről kellett volna rendelkeznie. A kártérítés fizetésére kötelezésnek ezért nem állnak fenn a feltételei.

A IV.r. alperes az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a vele szembeni kereset elutasítását kérte. Azzal érvelt, hogy a felperes és a III.r. alperes közötti tagi hitelszerződés, illetve a felperes és a "D" Bt. közötti megbízási szerződés színleltségéről nem volt tudomása. A felperessel szembeni végrehajtási eljárás lefolytatására, és ennek során az árverés kitűzésére ugyanakkor nem egy nem létező tartozás, hanem egy harmadik személy nem vitásan fennálló követelése alapján került sor. Az árverés és az árverésen történt beszámítás jogszerűségét pedig az erre nyitvaálló határidőben senki sem kifogásolta, így kártérítésben való marasztalásának nincs jogalapja. Emellett a vele szemben 2004. szeptember 1. és 2006. november 27. között folyamatban volt felszámolási eljárásban a felperes nem is jelentett be hitelezői igényt, illetve a követelés egyébként is elévült.

A felperes csatlakozó fellebbezése az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a IV.r. alperes tulajdonjogának törlésére és saját tulajdonjoga visszajegyzésére irányult. Arra hivatkozott, hogy a rosszhiszemű vevő a Ptk.120.§. (1) bekezdéséből következően az árverésen nem szerezhetsen tulajdonjogot. Álláspontja alátámasztására hivatkozott a BH.2000/114. számú eseti döntésre.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Pp.253.§. (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelmek és ellenkérelmek korlátai között bírálta felül.

A III.r. alperes fellebbezése alapos, a IV.r. alperes fellebbezése nagyrészt alapos, a csatlakozó fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntése azonban maradéktalanul nem helytálló.

Annak megállapítása a beszerzett bizonyítékok alapján kétséget kizáróan helyes volt, hogy a felperes és a III.r. alperes közötti, 1993. április 29-ei keltezésű tagi hitelszerződés, valamint a felperes és a "D" Bt. közötti 1994. január 3-ai keltezésű megbízási szerződés színlelt, és így a Ptk. akkor hatályos 207.§. (4) bekezdése alapján érvénytelenek; ebben a körben az ítélet tábla az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakkal egyetértett.

E szerződések semmissége folytán pedig a rájuk épülő további szerződések és egyéb jognyilatkozatok is szükségképpen részben színlelték és így semmissé, illetve mint nem létező követelésekkel kapcsolatos jogügyletek, lehetetlen szolgáltatásra irányulnak és a Ptk.227.§. (2) bekezdése szerint érvénytelenek.

A IV.r. alperes tulajdonjogának törlésére azonban - az elsőfokú bíróság helyes megállapításának megfelelően - mindezek ellenére sem kerülhetett sor. A IV.r. alperes ugyanis a perbeli ingatlan tulajdonát nem az érvénytelen szerződések, hanem hatósági

árverés alapján szerezte meg. A Ptk.120.§. (1) bekezdése szerinti hatósági árverésen történő tulajdonszerzés esetében pedig a Ptk-nak a szerződések érvénytelenségére vonatkozó szabályai nem alkalmazhatók. (a Legfelsőbb Bíróság 2004/1045. számú elvi határozata). A korábbi tulajdonos az árverési vevő tulajdonjogának érvénytelenség címén történő törlését az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inyvtv.) 62.§. (1) bekezdés a/ pontja alapján helyesen egyrészt csak addig kérheti, amíg a végrehajtási kifogás benyújtásának helye van (a Legfelsőbb Bíróság Pfv.E.20.433/2005/2. számú határozata), másrészt a hatósági árverés jogszerűségének felülvizsgálatára - amint arra az Inyvtv. 62.§. (1) bekezdéséhez fűzött miniszteri indokolás is egyértelműen rámutatott - a törlési perben nem is kerülhet sor. A kellő időben előterjesztett törlési kereset hatósági árverésen történt tulajdonszerzés esetében kizárólag akkor bizonyulhat eredményesnek, ha az árveréssel szemben időközben sikerrel éltek jogorvoslattal (végrehajtási kifogással).

Az 1997. december 8-án megtartott árveréssel szemben a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) akkor hatályos 217.§. (2) és (3) bekezdéseiből következően 15 napon, de legkésőbb egy éven belül lehetett végrehajtási kifogást benyújtani. A felperes viszont keresetét csupán e határidő elteltét követően terjesztette elő úgy, hogy a végrehajtás szabálytalansága miatt nem vitásan sem ő, sem más személy nem nyújtott be kifogást.

Így a IV.r. alperes tulajdonjogának törlésére nem kerülhetett sor.

A csatlakozó fellebbezésben hivatkozott BH.2000/114. számú eseti döntés eltérő tényállás alapján született, így a jelen jogvita elbírálása során nem lehetett irányadónak tekinteni. Abban az ügyben ugyanis nem hatósági, hanem magánárverésre került sor. A magánárverés útján való tulajdonszerzés pedig nem eredeti szerződmód, hanem lényegében speciális körülmények között létrejött adásvételi szerződés alapján történő átruházásnak tekinthető.

A szerződések érvénytelensége a Pp.123.§-ában foglaltakra figyelemmel a IV.r. alperes tulajdonjoga törlésének hiányában is megállapítható volt. A kért megállapításnak az sem képezhette akadályát, hogy a "D" Bt-t a cégnyilvántartásból időközben törölték; az ítéletábra az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakkal e körben is egyetért.

Az I., III. és IV.r. alperesekkel szembeni, az 1997. december 8-án bekövetkezett kár megtérítése iránti igény elbírálása során viszont az elsőfokú bíróságnak figyelemmel kellett volna lennie arra is, hogy az "E" Kft. „fa” az eredetileg más által indított perben felperesként a Pp.64.§. (3) bekezdése alapján csupán 2004. május 3-án lépett be, kártérítési követelését pedig - korábbi keresetét kiterjesztve, a per akkori másik felperese kártérítési követelését magáévá téve - csak 2004. augusztus 5-én jelentette be. A pénzkövetelések azonban a Ptk.324.§. (1) bekezdése szerint - az itt nem irányadó esetek kivételével - öt év alatt elévülnek; a perbeli követelés elévülésére pedig az eljárás során a III. és IV.r. alperesek hivatkoztak is (először a 32., illetve 59. sorszámú beadványaikban).

Az elévülés megszakítására nem vitásan nem került sor, és a III.r. alperessel szembeni büntetőeljárás az elévülés nyugvását sem idézhette elő. Az elévülés ugyanis akkor nyugszik, ha követelését a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni. A felperes viszont kára

bekövetkeztéről és összegéről eleve is tudott, és a büntetőeljárásban polgári jogi igényt sem terjesztett elő. Így a III.r. alperes elleni büntetőeljárás (amelyben az I. és IV.r. alperesek vádlottként egyébként sem szerepeltek) a kártérítési követelés polgári peres úton való érvényesítését nem akadályozhatta. Erre utal egyébként az is, hogy a felperes kárigényét a jelen perben ténylegesen már 2004. augusztus 5-én, vagyis jóval azt megelőzően előterjesztette, hogy a büntetőügyben hozott elsőfokú ítéletet felszámolója részére kézbesítették volna (a felszámoló az ítéletet 2005. június 8-án vette át).

A kártérítési követelés tehát elévült, az az elévülésre hivatkozó III. és IV.r. alperesekkel szemben a Ptk.325.§. (1) bekezdéséből és 204. §. (3) bekezdéséből következően bírósági úton nem érvényesíthető.

Ezért az ítélet tábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét a Pp.253.§. (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az érdemi döntés részbeni megváltoztatása folytán a pernyertesség - pervesztesség végleges arányához igazodóan a Pp.253.§. (2) bekezdése alapján sor került az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének részbeni megváltoztatására is. Emellett azt is észlelte az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti illeték (a jelenlegi felperes keresetéhez kapcsolódó kereseti illeték) viseléséről, e körben ezért a szükséges rendelkezést a pervesztesség arányának figyelembevételével a Pp.253.§. (3) bekezdése alapján pótolta.

A másodfokú eljárásban nagyobb arányban pervesztesnek bizonyult felperes a Pp.239.§-a folytán alkalmazandó Pp.81.§. (1) bekezdése alapján másodfokú pervesztessége arányában köteles a IV.r. alperes fellebbezési illetékből és ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét megfizetni. Az ügyvédi munkadíj összegét az ítélet tábla a korábban hatályban volt, de a jelen esetben irányadó 8/2002. (III.30.) IM rendelet 3.§. (2) bekezdése alapján a fellebbezési perérték és a kifejtett jogi képviselési tevékenység mérlegelésével határozta meg.

A III.r. alperes a felperessel szemben másodfokú perköltségigényt nem támasztott, ezért az ítélet tábla e körben a határozathozatalt mellőzte.

A másodfokú eljárásban teljes egészében pernyertes III.r. alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 900.000.Ft fellebbezési illetéket, valamint az alaptalan csatlakozó fellebbezés feljegyzett 450.000.Ft illetékét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§. (2) bekezdése és a Pp.78.§. (1) bekezdése alapján a felperes köteles az államnak megfizetni.

G y ő r , 2008. október 15.

Dr. Szalai György sk.
a tanács elnöke

Dr. Farkas Attila sk.
előadó bíró
bíró

Dr.Ferenczy Tamás sk

A kiadmány hitelül
kiadó: